

Novoroční přání

Abys zůstal ušetřen každého utrpení – to ti nepřeji,
ani to, aby tvá další cesta byla sama růže
a aby po tvé tváři neskanula žádná slza,
abys nezakusil nikdy žádnou bolest
ne – nic z toho ti do nového roku nepřeji.

Vždyť slzy očišťují srdce,
utrpení zušlechťuje,
bolest a úzkost tě uvedou do společenství
s Marií a Dítětem
a jejich úsměv tě naplní důvěrou a útěchou.

Kéž bys byl vděčný a povždy uchovával ve svém srdci
drahocennou vzpomínku na dobré věci svého života,
abys vždy statečně obstál ve své zkoušce,
když tvrdě spočíne kříž na tvých ramenou,
když vrchol, k němuž nutno vystoupit,
se zdá nedosažitelný a světlo naděje mizí v tmách.

Aby Boží dary v tobě rostly
a celý rok ti pomáhaly vnášet radost, sílu

v duše těch, k nimž tě pojí láska.
Abys vždy měl přítele, jenž je opravdový
a je hoden tvého přátelství, jenž ti dodá důvěry,
když ti síly slábnou a nedostává se ti světla.

Abys vytrval vždy v bouřích a dosáhl tak výšin,
aby v radosti i v bolesti provázel tě stále
láskyplný úsměv vtěleného Slova
a aby tě s Pánem pojila vždy vroucí láska,
jak On si to s touhou přeje – kvůli tobě.

(Text pochází z Irska a je na nástěnce v předsíni kostela.)

Děkuji tímto panu Bětuňákovi za to, že už několik let pravidelně obměňuje nástěnku v předsíni kostela (u kříže). Děkuji i těm, kdo se starají o nástěnky jak v zadní předsíni – Vít Žilinský, tak v boční předsíni – o. Jaroslav Kašpar, mládež a Charita, na vratech do farního dvora a na vlakovém nádraží – Ludmila Vránová.

O. Pavel

Křesťanství a kultura

Kniha nesoucí tento název je jedním z posledních děl Karla Vrány, kněze, filozofa a univerzitního profesora, působícího za komunistické totality v italském exilu a po návratu do vlasti na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Autor je také znám pod literárním pseudonymem Pavel Želivan. Jedná se o podnětnou analýzu vztahu křesťanství a kultury opírající se o pastorální konstituci 2. vatikánského koncilu o církvi v dnešním světě *Gaudium et spes* (Radost a naděje), která přispívá k dialogu církve a světa.

Já si zde dovoluji předložit nástin pouze jednoho z aktuálních témat knihy, a to problém náboženského jazyka, vycházejícího ze vztahu křesťanství – nadpřirozený řád, milost (Kristovo království není z tohoto světa) a kultury – přirozený řád (svět techniky, filozofie, umění atd.). Karel Vrána zdůrazňuje základní princip katolické teologie: milost neruší, nýbrž předpokládá a zdokonaluje přirozenost. Křesťanství (milost, nadpřirozená rovina) tedy neodmítá kulturu (přirozenou rovinu), ale předpokládá ji, zdokonaluje a očišťuje ji, aby mohla lépe vyjádřit křesťanské tajemství.

Kristus také přijal hebrejskou kulturu své doby, mluvil řečí svého světa, jazykem svého kulturního prostředí. Tím vstoupilo do lidského slova Boží slovo, které se polidštilo, přijalo na sebe hranice, křehkost a zranitelnost lidské existence a zároveň osvobodilo lidské slovo od lži a přetvářky. Bůh tak, podle autora, povolává a oslovuje člověka řečí, které člověk rozumí a která je lidská. Také církev má povinnost tlumočení, překládání a převádění slova Božího do proměnlivých lidských kultur. To lze uskutečnit jen za pomoci dané kultury, kterou musí církev poznat. Autor tak zdůrazňuje, že to, čemu říkáme tradice, není ztrnulým, neživým tvarem, nýbrž pulzujícím životem.

Církev zde však stojí před dvojím pokušením. Před nebezpečím rozmělnění Božího slova, anebo před pokušením uvěznit slovo Boží zabydlením v jedné kultuře, v jedné filozofii, v jednom umění atd. Proto musí čas od času dojít k „vyčištění chrámu“, píše kněz, filozof. Křesťanská teologie tak používá vědeckého a filozofického poznání, aby lépe pochopila smysl Božího zjevení a zpřístupnila ho dnešní době, ale musí také umět být k této době kritická.

dokončení na straně 2

„Zeškolštění“ katecheze

Katechismy se v Evropě značně rozšířily nejen co do množství, ale i co do různosti. Lze říci, že jejich šíření napomohly některé dějinné události či změny týkající se celé tehdejší společnosti. Uveďme alespoň nastupující laicizaci a sekularizaci nebo vliv osvícenství, jež dalekosáhle poznamenávalo evropskou kulturu již od 17. století. Je známo, že osvícenství zdůrazňovalo roli rozumu a hájilo přesvědčení, že je to právě poznání a kultura, co člověka zachraňuje. Vzdělání je chápáno jako rozhodující faktor pokroku; odtud pochází například i úsilí o zavedení povinné školní docházky pro všechno obyvatelstvo.

Tato mentalita pronikla určitým způsobem i do církve a do její katecheze – máme na mysli stále rostoucí důraz na vědomosti, snahu získávat znalosti, a to co možná nejširší, kompletní. Vzpomeňme jen, jak je celá tato epocha poznamenána nářkem a stížnostmi ze strany církevní hierarchie, kdy se hovořilo dokonce o „strašné“ či „příslavné“ nevědomosti křesťanského lidu (od doby Martina Luthera až po pontifikát papeže Pia X.).

Jak se změnila katecheze?

Se zavedením povinné školní docházky vstoupila katecheze do veřejných škol, tehdy ovšem plně proniknutých křesťanským duchem. Církev byla zpočátku docela ráda, že se katecheze mohla uskutečňovat i ve veřejných školách jako její aktivita. Předmět náboženství měl vyhrazeno čestné místo mezi ostatními, na vysvědčení figuroval jako první – nejdůležitější.

Je však vhodné si všimnout jedné, na první pohled bezvýznamné okolnosti: Katecheze proměněná do podoby školního předmětu už nebyla pojímána jako zprostředkování obsahu a zkušeností víry, ale jako výuka náboženství. Školní katechezi byl od samého začátku připisován účel učit a vštěpovat náboženské vědomosti. Začíná něco nového; něco, co bude mít dalekosáhlé následky.

Zkusme si uvědomit, jaký to byl obrovský přelom: po celá staletí až doposud byla katecheze chápána jako něco především prožívaného – v rodině, v kostele... V životě farnosti byly pravdy víry prožívány (i když samozřejmě ne vždy a ne všude stejně upřímně a hluboce), ale přece jenom byly už dětmi předškolního věku napřed zakoušeny, a teprve jako by druhotně byla praxe života z víry doprovázena a doplňována určitým výkladem, poučením, tedy teorií – ať už v rodině nebo v kázání v rámci bohoslužeb.

Od doby osvícenství se to celé začíná obracet právě naopak. Pravdy víry a morální zásady se stávají školním učivem. Předmět náboženství, přes čestné umístění na vysvědčení, je prostě školní naukový předmět, navíc klasifikovaný jako ostatní předměty.

Proces zeškolnění katecheze měl velmi smutné a osudné následky. Farnost a rodina nedokázaly „držet krok“

a pozvolna stále více na katechezi rezignovaly. Spontánní a přirozené vytváření zkušenosti života z víry u dětí přicházelo pozvolna, ale stále více zkrátka. Co to bylo platné, že celá škola chodila pravidelně a povinně do kostela, a že naopak do školy chodili vyučovat náboženství kněží. To neblahé spočívalo v tom, že těžiště katecheze se vlivem osvícenství přesouvalo stále více na rovinu teorie a k tomu do prostředí byt ještě neodmítavého, nicméně pro autentickou katechezi nepřirozeného.

pokračování příště

P. doc. dr. Ludvík Dřimal, Th.D.

Křesťanství a kultura

dokončení ze strany 1

Karel Vrána tak dochází k otázce související s náboženským jazykem – jak mluvit o Bohu se současným člověkem a přitom se vyhnout na jedné straně antropomorfismu, který Bohu připisuje lidské vlastnosti, a na straně druhé agnosticizmu, který člověku zakazuje jakékoliv poznání Boha a znehodnocuje náboženskou zkušenost. Mluvit o Bohu a k Bohu pravdivě a zároveň plně lidsky – nedokonale, může člověk jen tehdy, když uznává a používá princip analogie (obměna, obdoba). Autor dále pokračuje tímto příkladem: Když se žehnáme, vyslovujeme slova: ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého. V naší lidské zkušenosti je obsažena představa otce, víme také, co znamená být synem, tušíme, co je svatost a duchovní zkušenost. Zatímco obsah těchto čtyř pojmů: otcovství, synovství, ducha a svatosti se uskutečňuje lidsky, na lidské rovině, přináležejí také Bohu, ale je v něm přítomen nikoliv lidsky, konečně, nýbrž božsky, nekonečně, naprosto ryze a absolutně. Slovo „otec“ je stále stejné, ale jeho význam se obměňuje a zachycuje podobnost i nepodobnost, protože obsah pojmu Bůh Otec lidsky neuchopíme. Analogie tak určuje a zakládá vztah mezi nadpřirozeným zjevením a časným historickým řádem, zdůrazňuje Karel Vrána. Posledním základem konečného světa nemůže být opět konečná, a tedy ke světu náležící skutečnost, ale svět přesahující, zcela nesvětská a nekonečná skutečnost. Základem relativního může být jen absolutno. Z tohoto úhlu pohledu význam slova „otec“ směřuje k přesahu, k tajemství nadpřirozené roviny, k Otci Bohu.

Knihy Křesťanství a kultura od Karla Vrány je dobrou pomůckou pro ty z nás, kteří se již ocitli v situaci, kdy se snažili obhajovat svou víru a získali pocit, že spojují dva rozdílné světy. Dílo napomáhá vnímat znamení doby tak, aby církev byla ve světě přítomná a pro svět srozumitelná a aby naplňovala slova zmíněné konstituce *Gaudium et spes* – radost a naděje: smutek a úzkost lidí naší doby je i radostí a nadějí, smutkem a úzkostí Kristových učedníků.

Petr Vrána

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

O chudobě

„Ale když strojíš hostinu, pozvi chudé....“ (Lk 14, 1...)

Bohatství není jen vlastnictví hmotných statků, kultury, vzdělání... Každý Boží dar je bohatstvím. Nemáš-li „co bys prodal“, podívej se dobře na to, co máš... Když nemáš nic, co bys rozdál, miluj... Vždycky toho máme k darování víc, než si myslíme.

Chudý nesmí být někým, kdo je trpěn, kdo je snášen. Musí být někým, kdo je očekáván.

Chudý nesmí z naší strany pocítovat nic takového jako komandování. Chudý není nikdy nic dlužen. Jeho dlužníky jsme my. Dlužíme mu to, co dlužíme samotnému Kristu. Jedna a táž víra nám dovoluje přijímat Krista skrze eucharistii i skrze bližního.

Je třeba, aby křesťan měl dobře otevřené oči a vnímal všechny nešťastné, co jich je na světě... Ty, kterým schází chléb těla, i ty, kterým schází chléb Božího slova.

Katolíkem je ten, kdo se otevírá pro všechny a ve svém srdci nechává zaznívat všeobsáhlou lásku Páně.

Katolíkem je ten, kdo se při vzpomínce na milosrdenství od Boha stává sám milosrdným tváří v tvář bídě ve všech podobách.

Katolíkem je ten, kdo instinktivně zapuzuje všechno, co je pramenem rozdělení, kdo nemůže nikoho potkat, aniž by stůj co stůj hledal společný terén porozumění.

Katolíkem je ten, kdo vidí v každém člověku nikoli sociální kategorii, nálepku nevěřící, protestant, žid, muslim, komunist, ale bratra, pro něhož Kristus zemřel, kterého uvádí na svou cestu a kterému dává svou lásku.

Katolíkem je ten, kdo se v pokoře stává chudým na duši a kdo je neustále připraven přijímat všechny, kterým se nedostává hmotných statků nebo světla víry.

o. Jaroslav Kašpar

Tatínkovo desatero

1. První povinností otce vůči dětem je milovat jejich matku.

Rodina je systém udržovaný láskou skutečnou a účinnou. Problémy rodinného života nelze bez lásky dlouhodobě snášet. Nemůžeme být „rodiči z povinnosti“. Výchova je vždy záležitostí celé rodiny. Hluboké souznění a intimní jednota jak mezi manželi, tak mezi dětmi je zdrojem potěšení a růstu, protože dávají jistotu. Tatínek může maminku chránit tím, že ji zastoupí, umožní ji odpočívat a mít čas pro sebe.

2. Otec musí být především přítomen.

Jeho přítomnost musí říkat: „Vy jste prvním zájmem mého života.“ Podle statistik otcové netráví autenticky výchovným způsobem denně ani pět minut času se svými dětmi. Výzkumy napovídají, že existuje přímá souvislost mezi nepřítomností otce a špatnými výsledky ve škole, nízkým inteligenčním kvocientem, delikvencí a agresivitou. Nejde o čas, nýbrž o efektivní komunikaci. Být přítomen znamená pro tatínka hovořit s dětmi, probírat s nimi práci a problémy, co nejvíce je vtáhnout do svého života a vnímat velké i drobné signály, které děti neustále vysílají.

3. Otec je vzorem, ať chce, či nechce.

Postava otce má nesmírný význam jako příklad chování a podnět k jednání podle správných pravidel. Otec je vzorem čestnosti, spolehlivosti a shovívavosti. I když to děti neprojevují, či dokonce popírají, velice pozorně sledují, co, jak a proč otec dělá. To má velký vliv na vývoj svědomí.

4. Otec dává jistotu.

Tatínek je ochránce. Všichni v rodině to od něho očekávají. Tatínek ochraňuje i tím, že určuje pravidla a meze

prostoru i času, že někdy řekne „Ne“. To je nejlepší způsob, jak říci „Mně na tobě záleží“.

5. Otec povzbuzuje a vlévá sílu.

Tatínek svou lásku projevuje úctou, nasloucháním a přijetím. Skutečnou něhu projevuje ten, kdo říká: „Ať se stane cokoli, jsem tu pro tebe!“ Díky tomu se v dětech rodí životně důležitý postoj – sebedůvěra.

6. Otec vzpomíná a vypráví.

Otcovství je ostrovem, který přijímá „denní ztroskotance“. Znamená to učinit z některého momentu dne – například večere – setkání celé rodiny, kde se může hezky povídat. Dobrý tatínek dokáže vytvořit kouzlo vzpomínek prostřednictvím drobných laskavých rituálů. V minulosti byl otec nositelem „hodnot“, a chtěl-li je předat dětem, stačilo je nařídit. Dnes je potřeba je ukázat, v čemž nám však moderní život brání. Jak je možné dětem něco ukázat, když není čas ani na to s nimi hovořit, být s nimi v klidu, vyměňovat si názory, plány, myšlenky, vyjevovat sny, radosti i zklamání?

7. Otec učí děti řešit problémy.

Otec je nejlepším pasem do světa „venku“. Otec silně ovlivňuje schopnost zvládat realitu, samostatný postoj vůči světu, v němž žijeme. Tím přispívá k vnitřnímu uspořádání osobnosti dítěte. Tatínek jim poskytuje mapu pro cestu životem.

8. Otec odpouští.

Tatínkovo odpuštění je největší, neočekávanější a nejvíce pocítovanou skutečností ze strany dítěte. Mladý člověk ve vězení pro mladistvé se svěřuje: „Můj otec byl ke mně vždy chladný a nechápavý. Když jsem byl malý, měl mě velmi rád. Jednoho dne jsem však udělal chybu a od té doby již nikdy neměl odvalu se ke mně přiblížit a políbit mě tak jako dřív. Jeho láska ke mně zmizela. Bylo mi asi třináct let. Odepřel mi svou lásku právě tehdy, když jsem ji nejvíce potřeboval. Neměl

jsem nikoho, komu se svěřit se svými bolestmi. Že jsem skončil tak hluboko, je i jeho vina. Kdybych byl na jeho místě, choval bych se úplně jinak. Neopustil bych svého syna v nejchoulostivějším období jeho života. Za pomoci skutečného otcovského pochopení bych jej povzbuzoval, ať se vrátí na správnou cestu. Toto všechno mi scházelo“.

9. Otec je otcem, i když žije daleko.

Každé dítě má právo mít „svého“ tátu. Pokud otec dítě zanedbává, zapomíná na ně nebo je opustí, způsobí mu zranění, které se nikdy nezahojí.

10. Otec je obrazem Boha.

Být otcem je veliké povolání, ne pouze volba. Psychologické výzkumy říkají, že si děti vytvářejí obraz Boha podle svého otce. Ježíš nás naučil modlitbu Otče náš. Pokud se spolu s dětmi modlí maminka, je to krásné, ale skoro normální. Pokud se s dětmi modlí tatínek, zanechá to v nich nesmazatelnou stopu.

Bruno Ferrero

(Salesiánský magazín 1/2005, přeložil Ladislav Heryán)

Charita informuje

Tříkrálová sbírka 2006

Chtěli bychom touto cestou vyjádřit poděkování všem koledníkům, i těm, kteří při letošní Tříkrálové sbírce pomáhali. Již nyní vás můžeme seznámit z výsledky výtěžku Tříkrálové sbírky; ve Valašském Meziříčí a přilehlém okolí bylo vybráno 309 993 Kč, v ostatních vesnicích 176 802,50 Kč. Celkový výtěžek tedy činí bezmála půl milionu korun. Podrobněji vás o průběhu i výtěžku Tříkrálové sbírky 2006 budeme informovat v příštím vydání ŽF (*výsledky TKS byly známy až po uzavěření tohoto vydání – poznámka redakce*).

Všem, kteří tuto sbírku podpořili děkujeme.

Lenka Machalská

Nedělní sbírka na pomoc Haiti!

Dne 25. prosince 2005 se v našem kostele uskutečnila sbírka, která měla přispět na zakoupení auta pro P. Romana Musila, misionáře působícího na Haiti. Jelikož se podařilo sehnat peníze na auto sponzorsky ze Spojených států, byla tato sbírka ve výši 32 000 Kč zaslána na konto pro dostavbu školy v jedné z místních oblastí Haiti – Baie de Henne Buh.

Slova díky za tuto podporu jsou přímo citací z děkovného dopisu otce Romana Musila:

„Chtěl bych poděkovat všem, kteří na nás myslí v motlitbě i finančně, a ujistit vás, že Bůh splatí každou myšlenku na své nejposlednější svou božskou velkorysostí.“

Lenka Machalská

Rodina bez hranic

Jak jsem již informovala v předešlých číslech, jde o projekt Charity Valašské Meziříčí ve spolupráci s humanitární organizací ADRA, zaměřený na Adopci na dálku a BangBaby.

Jen pro připomenutí, těmito akcemi byly: přednášky na školách ve Valašském Meziříčí, sběr starého papíru na základních školách a Městském úřadu ve Valašském Meziříčí, besedy pro veřejnost. Zakončením a vlastně i vyvrcholením projektu byla akce Živý Betlém.

Výtěžek ze všech akcí projektu činil pro Charitu VM 10 5002 Kč, což znamená, že dvě ze čtyř dětí v Indii mohou studovat celý příští rok. ADRA svůj výtěžek ve výši 2 036,50 Kč použije pro práci na projektu BangBaby. Velkým úspěchem jsou i čtyři zájemci o „adopci“ projektu BangBaby. Jelikož se „Rodina bez hranic“ stává již každoroční tradicí, je čím dál víc lidí, kterým chudoba v rozvojových zemích není cizí. Všem velmi děkujeme za jejich podporu, pochopení i finanční příspěvky. Chtěli bychom také poděkovat Městu Val. Meziříčí, ZŠ Salvátor, SOU potravinářskému, SVC Domeček, ZŠ Křížná, p. Záborskému, souboru Ovečky a firmě PARTR s. r. o. Na celém projektu spolupracovalo mnoho dalších organizací, jednotlivců i dobrovolníků. Není možné je zde všechny jmenovat, ale i jim patří velké poděkování.

Lenka Machalská

Nocležna pro lidi bez domova

Rádi bychom navázali na prezentaci Denního centra a chtěli Vám touto cestou oznámit, že 1. února očekává Charita velkou událost, o kterou usilovala již několik let. Otevřena bude zimní nocležna pro lidi bez domova, a to pro muže i ženy, která bude navazovat na služby již existujícího Denního centra. Na základě podpory z EU si můžeme také dovolit rozšířit služby poskytované v Denním centru.

Valašské Meziříčí nenabízí žádnou možnost, kde by mohli lidé bez domova přestat mrázivé zimní noci, proto jsme přišli s myšlenkou pomoci těmto lidem a nabídnout jim důstojný způsob, jak strávit noc.

Nocležna nabízí možnost přenocovat v teple a v důstojných podmínkách. Tato služba bude hrazena symbolickým poplatkem. Klienti, kteří budou mít zájem, mohou tady také povečeřet a posnídat. O jejich pohodlí a také bezpečnost se budou starat zaměstnanci Nocležny.

Klienti budou moci využívat kromě již zavedených poskytovaných služeb také služby nové. Mezi ně bude patřit pracovní terapie, kdy mohou za odvedenou práci dostat jídlo, i když budou momentálně bez finančních prostředků, a zároveň tak získají pocit, že jsou ještě schopní a užiteční.

Cílem terénní práce bude snaha oslovovat všechny ty, kteří ještě nenašli odvahu nebo cestičku k nám a informovat je o všech službách, které mohou v našem zařízení využívat.

Všichni, kteří překlenou největší problémy a již naše služby v budoucnu potřebovat nebudou, se na nás mohou obracet i nadále a věřte, že budou vždy mile a laskavě přijati.

Pro všechny zájemce a příznivce, kteří by se chtěli s našimi službami seznámit více a třeba i nabídnout pomocnou ruku, chystáme na únor popř. březen den otevřených dveří.

Děkujeme všem, kteří si na lidi bez domova a také na pracovníky centra vzpomenu ve svých modlitbách.

Petra Vodová

Nabídka zaměstnání

Jak jste se již mohli dočíst, Charita Valašské Meziříčí hledá do svého týmu nového pracovníka na pozici vedoucího zařízení pro pomoc lidem bez domova. Vzhledem k současnému průběhu výběrového řízení se mohou noví zájemci o tuto práci přihlásit až do 23. ledna.

Jedná se o manažerskou pozici v sociálních službách – je možné, že si pod tímto označením mnoho nepředstavíte, proto je zde pro vás Zdislava Odstrčilová, která Vám ráda podá bližší informace. Kontakt: 571 619 979 nebo 777 672 902.

Hledáme lidi, kteří mají předpoklady pro vedení zařízení a pracovního týmu a také chápou a znají potřeby a specifika této cílové skupiny.

Zároveň chceme oslovit všechny zájemce o spolupráci s Charitou s výzvou, že hledáme také údržbáře, a to na cca 8 hodin týdně (0,2 pracovního úvazku). V souvislosti s touto prací se prosím obračejte na Kateřinu Kalčákovou, telefon 571 620 997.

Charitní šatník

V uplynulém roce se charitní šatník dočkal několika změn. Tou největší bylo přestěhování na Zámeckou ulici, kde je

k dispozici dostatek prostoru pro skladování, třídění a také pro prodej. Změnou k lepšímu bylo také rozšíření počtu dárců a zákazníků šatníku.

Díky těmto změnám se z šatníku stává spíše bazar – přijímáme totiž nejen oblečení, ale vše, co jde dále používat – nábytek, hračky, nádobí, knihy, záclony, povlečení apod.

Tyto dary využíváme několika způsoby. Všichni zájemci si v šatníku mohou vytříděné věci zakoupit, stejně jako v běžném bazaru. Ceny jsou stanoveny velmi symbolicky tak, aby si zde mohli nakoupit i lidé s nízkými příjmy a lidé, kteří se ocitli v tíživé situaci. Zavedením poplatků se nám podařilo snížit riziko zneužívání této pomoci (vyhazování věcí, prodej apod.).

Část věcí je odvážena do skladu humanitární pomoci v Broumově, kde je zboží dále tříděno a využíváno. Velkou pomocí jsou také takové věci, které využijeme v našich zařízeních; jedná se zejména o nábytek, ručníky a další textil a nádobí.

Náš velký dík patří všem dárcům a také zákazníkům, kteří nákupem v šatníku podpoří naši činnost. Poděkovat chceme také našim dobrovolnicím, které věci od vás pravidelně třídí a chystají pro další využití.

Ještě jednou Vám tedy jménem lidí, kterým pomáháte, děkuji a těším se na setkání s Vámi také v novém roce 2006. Kateřina Kalčáková, telefon 571 620 997

ZŠ Salvátor

Karneval

Ještě jednou připomínáme, že čtvrtek 2. února se od 15 do 17 hodin uskuteční v jídelně ZŠ Vyhlička karneval. Zvány jsou všechny děti z farnosti, i ty, které ještě do školy nechozí. Očekáváme pěkné masky, ve kterých nebudeme moci poznat ani známé tváře. Vstupné je dobrovolné, s sebou můžete přinést buchty, koláče apod., které poslouží všem účastníkům jako karnevalová svačinka.

Zápis do 1. ročníku

pro školní rok 2006–2007 se uskuteční v pátek 3. února ve dvou označených třídách naší školy od 8⁰⁰ do 17⁰⁰. Maminky a tatínkové ať nezapomenou na rodný list dítěte nebo kartičku zdravotní pojišťovny. Pokud by Vaše dítě mělo nastoupit do školy v příštím školním roce, ale má doporučený odklad školní docházky, k zápisu přijďte a nezapomeňte s sebou přinést doporučení pediatra nebo odborníka z Pedagogicko-psychologické poradny. Těšíme se na pěknou básničku, říkanku, písničku nebo taneček.

Prázdniny

Všem babičkám a dědečkům, kteří v době prázdnin hlídávají svá vnoučata, a také rodičům sdělujeme, že jednodenní pololetní prázdniny proběhnou dne 3. února a jarní prázdniny v délce jednoho týdne jsou stanoveny na 20.–24. února 2006.

Ludmila Černochová

Ze školního časopisu Salve

Jsem ještě malý, ale už budu velký...

Jaký bude svět, až budu velká? Je lepší být malým, protože můžeme se houpat na houpačkách a můžeme chodit do školy. Mám hodně kamarádů. Maminka s tatínkem se o mě starají. Můžu si hrát na schovku, skákat přes švihadlo a vracím se brzo domů.

Jitka Mikušková, 4. třída

Je lepší být malý, protože je svět bezstarostný. Dospělí mají strašně moc starostí, povinností a nedokážou si hrát a nedokážou nás pochopit, i když možná byli stejní. Je lepší být malým, protože když rozbijeme při hře okno, tak nejsme za to odpovědní, rodiče to zaplatí, ale když jsme dospělí, platíme všechny škody sami.

Anna Lukášová, 4. třída

Zima

Už je zima, už je zima,
jednoho chlapce chytla rýma.

Nedával si čepičku,
a tak má horečku.

Pije čaj s citrónem,
dívá se, jak je za oknem.

Rád by stavěl sněhuláka,
sníh ho venku strašně láká.

Na okna mu kreslí obrázky mráz,
a chlapeček za pár dní
půjde ven zas.

Teď nevyjde ven bez čepice ani na chvilku,
aby zas nezameškal sněhovou nadílku.

Radek Zuzaňák, Matouš Trusina, 3. třída

Malé ohlédnutí

I takto by snad bylo možné nazvat sérii příspěvků, jejíž první díl máte právě před sebou. Na následujících stránkách jsem se pokusil systematicky zmapovat působení kněží a dalších osob, jež se aktivně zapojovaly do pastorační služby v našem městě. Mnoho se jich bohudíky nadále zapojuje. Uvedeny jsou zde samozřejmě i osobnosti farností, které v současnosti spadají pod duchovní správu města Valašské Meziříčí, tj. osoby z farností Branky na Moravě a Lešná. Myšlenka na toto malé ohlédnutí se zrodila na základě rozhovorů s mnoha z vás, farníků našich farností. Při vzpomínání na různé osoby a události, které se ke zdejší lokalitě vážou, jsem si říkal, že by byla škoda, kdyby to vše mělo znovu zapadnout. Farnost má být rodinou Božích dětí, v níž se lidé vzájemně poznávají a ctí. Je tedy dobré nepromarnit žádnou příležitost k obohacení našeho společného života. Byl bych rád, kdyby i tento přehled přispěl k pro-

hloubení vztahů a oživení vzpomínek, jak nás k tomu vyzýval i o. arcibiskup ve svém pastýřském listu na adventní dobu letošního církevního roku. Zároveň to může být impuls, jak projevit vděčnost těm, kdo se v našich farnostech snažili a stále snaží o růst Božího království na zemi.

Materiál k vytvoření tohoto příspěvku tedy pochází z rozhovorů a vzpomínek mnoha z vás. Kromě toho jsem čerpal z farních kronik a dalších dostupných dokumentů. Jednotlivá jména nejsou uváděna abecedně, ale podle doby působení v dané farnosti, v poznámkách se objevují další osobní data nebo údaje související s životem příslušné farnosti, resp. kostela. Přes všechny snahy nebylo v mých silách vytvořit vyčerpávající přehled. Zároveň se omlouvám, pokud jsem zde některá jména (nikoli záměrně) neuvedl. Mohlo se také stát, že někde nebudou souhlasit uvedené údaje se skutečností. I to je však možnost k dalšímu poznávání a upřesňování. Za všechny další náměty a připomínky budu vděčný.

P. František Urban, kaplan

Jméno	Funkce	Období	Poznámky
P. František Kubarth	duchovní správce v Lešné	1889-1904	v pořadí 8. kněz této farnosti, mimo jiné dovedný lidový léčitel
P. František Gillig	duchovní správce VM (24. od vzniku farnosti), děkan oceněn titulem papežský čestný komoří	1898-1915	kaplaní P. E. Kavan (od r. 1899), P. J. Vepřek a P. Fr. Jemelka (od r. 1908), obětavě podporoval deník Noviny zpod Radhoště (založeny 1899), r. 1902 v Krhově postavena kaple P. Marie, Matky dobré rady (kaple patří obci, podobně jako kaplička sv. Rocha ve VM, postavená r. 1866), oprava a svěcení sochy P. Marie (z r. 1680) a sv. Floriána (z r. 1747) na náměstí, r. 1909 posvěcen ústav pro hluchoněmé (arcibiskup Bauer) - kaple sv. Kříže, v témže roce vzniká místní jednota Československého Orla (součást Bauerovy župy), r. 1912 velká pouť na Sv. Hostýně (korunovace soch P. Marie a Ježíška), od r. 1912 sestry sv. Kříže ve VM, r. 1913 založena Mariánská družina
P. František Křížan	duchovní správce v Lešné	1904-1936	předtím zde působil 3 roky jako kaplan; postavil dům pro místní katolické spolky (Orel, Lidová jednota, Zemědělská družina)
P. František Jemelka	katecheta VM děkan metropolitní kapituly v Olomouci	1907-1925	r. 1912-1913 navíc kaplanem v Lešné; r. 1925 odchází do Olomouce r. 1926 se zúčastnil s (P. Pospíšilem SDS) eucharistického kongresu v Chicagu r. 1954 slaví zlaté kněžské jubileum, + 1954, pohřben v Pavlovicích (děk. Přerov)
P. Florian Flora	rodák z Brank	1911-1918	+ 1965, pohřben na hřbitově v Brankách
P. Eduard Kavan	duchovní správce čestný kanovník olomoucké kapituly místopředseda městského zastupitelstva, r. 1925 zvolen senátorem	1915-1934	kaplaní P. J. Štrajt (od r. 1915), P. A. Rygal (od r. 1929), P. E. Domlivil (katecheta) aj. r. 1921 přicházejí do kláštera salvatoriánů (SDS) čeští kněží (klášter založen r. 1897), r. 1926 zrušena ženská trestnice, její kaple přeměněna r. 1933 na tělocvičnu místní orelské jednoty (orlovna zbořena r. 1940), r. 1930 první orelská pouť na sv. Hostýně, r. 1931 zřízena nová Getsemanská zahrada (dnešní), koupena socha sv. Terezičky, r. 1933 P. Kavan (už jako kanovník) vysvětil kapli sv. Václava na Juřince, r. 1934 odchází jako probošt do Kroměříže (po 35 letech ve VM), zde + 1935, pohřben na sv. Hostýně
p. Alois Svazil	varhaník ve VM	1922-1963	manželka Antonie (vynikající sólistka Cyrillské jednoty) zpívala na pohřbech (+ 1978)
P. Julius Klímek	katecheta ve VM	20. a 30. léta	dlouholetý člen orelské jednoty, r. 1935 odchází do Vídně
P. Lev Pospíšil SDS	katecheta ve VM titul konsistorní rada	1921-1954	byl prvním katechetou působícím v ústavu pro hluchoněmé, r. 1930 na eucharistickém kongresu v Kartágu v severní Africe, r. 1931 na měsíc na misiích v Německu (mezi našimi krajany v Porýní), po zrušení konviktu salvatoriánů farním kaplanem, krátce nato zbaven stát. souhlasu + 1967 ve svém bytě (pod nemocnicí), pohřben na sv. Hostýně
P. Wilfried Kalinský SDS	duchovní správce u salvatoriánů	1921-1957	r. 1953 slavil 50 let kněžství, ve stejném roce je nucen klášter opustit a přechází na faru (ostatní jinam - P. Karel Smutek, P. Irenej Metoděj Karel Drda aj.), + 1957
p. Václav Střítežský	kostelník ve VM		r. 1927 obdržel papežské vyznamenání za věrnou službu
P. František Matýsek	duchovní správce v Brankách (20. v pořadí) + 1990	1928-1948	1933 posvěcena nová kaple v Policích (o její údržbu se stará r. Černochova, vydatně pomáhá p. Marie Slimáčková)
P. František Soldán	katecheta-Krásno	1930-1952	+ 1952, pohřben na místním hřbitově
P. František Šigut	katecheta VM	30. a 40. léta	učil na měšťanské škole ve Valašském Meziříčí, r. 1936 zastupuje v Lešné nemocného P. Křížana, v r. 1940 napsal knížku o dějinách farnosti
P. Ladislav Cibulka	profesor na gymnáziu	30.-50. léta	dlouhou dobu členem výboru orelské jednoty, + 1965 na sv. Hostýně, pohřben tamtéž
P. Josef Štrajt	duch. správce VM a již od r. 1919 duch. ráce mariánské družiny titul konsistorní rada velký milovník divadla + 1945, pohřben na míst. hřbitově	1934-1945	kaplaní P. Rygal, P. Kubáč SDS, P. Kosterka (pouze 2 měsíce), P. Šrahůlek SDS, po něm P. Schostek, P. Soldán aj. r. 1935 sv. birmování (jen z Val. Meziříčí 1500 mladých), r. 1937 na bývalém krásenském hřbitově vysvěcena soukromá kaple r. Šimonikovy, r. 1938 tři primice (P. Jaroslav Vrátník SDB, P. Fr. Zátapek, P. Alois Mikuláščík) r. 1938 mobilizace - odcházejí P. Rygal, P. Nedbal, P. Šigut, r. 1939 vysvěcena kaple v Křívém (Podlesí), r. 1939-40 postavena nová, dnešní fara r. 1940 oprava a nové posvěc. kostela, 1941 posvěcena kaple v Poličné na Kotlině

Jméno	Funkce	Období	Poznámky
p. Jaroslav Lička	kostelník VM	1935-1964	dostal dovolení zřídit doma soukromou kapli, + 2003 v Brně; manželka se starala o kostelní prádlo a pomáhala s úklidem
P. Miloslav Nedbal	kaplan VM r. 2001- 65 let kněžství	30. a 40. léta 1948-1951	od r. 1959 duchovním správcem ve Velkých Opatovicích (děk. Konice) - 40 let čestným kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Václava v Olomouci, + 2002
P. Josef Absolon	duchovní správce v Lešné	1936-1962 (s výjimkou let 1942-1945)	r. 1939 nová dlažba v lešenském kostele, zatčen gestapem - zástupcem P. Štěpán Šrahůlek, SDS, po něm P. František Neiser, 1942 biřmování - o. biskup Stanislav Zela (180 farníků); r. 1942 sebrány 3 zvony, 1946 se rodina Kinských stěhuje do Rakouska (jejich statek znárodněn), komunistický převrat - 1948 zrušen Orel, od r. 1949 přestávají vycházet církevní časopisy, 1951 rozpuštěn Spolek sv. Terezie, od r. 1952 zdobovolněno náboženství, r. 1954 rozpuštěn katolický spolek Naše domovina.
P. Alois Wojnar	katecheta VM titul arcibiskupský rada	1939-1957	časté nemoci z přetížení, jako důchodce pak působí až do r. 1988 (tedy téměř 50 let!) poslední 2 roky (+ 1990) jej opatrovala rodina Vašutova z Hrachovce
P. Bohumír V. Jedelský	rodák z VM	vysv. 1943	působil v Lesnici (děkanát Zábřeh) a Albrechticích u Rýmařova (děkanát Bruntál) + 1989
p. Josef Cahlík	varhaník v Brankách řezbář	1945-1976	jeho pohřeb byl posledním pohřbem z kostela (až do r. 1990 vše z obřadní síně) od r. 1976 dojíždí do Branek hrát především p. Alois Kratochvíl (až do r. 2002)
P. Alois Rygal	duchovní správce VM velký milovník divadla	1946-1950	r. 1948 zrušena kaple v ústavu pro hluchoněmé (dnes jako koncertní síň), kaplani P. Pospíšil, P. Nedbal, P. Běhal, P. Zmeškal (tento už od r. 1946), r. 1950 P. Rygal zatčen a převezen do koncentračního tábora v Želivě a Hájků u Prahy (návrat r. 1952), krátce působí v pohraničí (Červená Voda, děk. Šumperk), jako důchodce vypomáhá až do své smrti v r. 1968, pohřben na místním hřbitově
př. Žofie Rygalová	farní hospodyně VM	1946-1966	rodná sestra P. Rygala
př. Bohumila Kulíšková	katechetka VM	1947-1961	r. 1961 odchází z nařízení státních úřadů do ostravské huti
P. Václav Marek Žilinský OP	rodák z Poličné	vysv. 1948	v Praze jako důchodce, zajímá se o biblickou tematiku (pracoval mimo jiné na ekumenickém překladu Bible)
P. Antonín Mlčák	duchovní správce v Brankách	1948-1970	r. 1957 svěcení nových varhan (současné), r. 1969 biřmování (o. biskup František Tomášek) - 340 farníků, odchází do Štítů (děkanát Zábřeh), zde + 2001
P. František Běhal	kaplan VM	1948-1970	katechetou v ústavu pro hluchoněmé (po P. Pospíšilovi)
	duchovní správce v Brankách	1970-1994	1976 nové lavice v braneckém kostele (současné), 1977, 1979 a 1983 biřmování v Brankách (o. biskup Josef Vrana) 1987 výročí 200 let posvěcení braneckého kostela, + 1994 (pohřben v Těšeticích)

pokračování příště

Vysvětlení k hospodaření farnosti

Někteří farníci si všimli při zveřejnění výsledku hospodaření farnosti na konci roku určité nesrovnalosti. Během roku probíhá každý měsíc sbírka na opravy našeho kostela. Tímto způsobem se v roce 2005 vybrala částka 545 062 Kč.

Na kostele však v tomto roce žádné opravy v této výši neproběhly. Pouze při opravě farního dvora naše farnost přispěla částkou 32 614 Kč. (250 000 Kč byl příspěvek MÚ). Zbývající část 153 190 Kč jsme zaplatili již v tomto roce 2006. Někteří se tedy ptají, co se stalo s těmito penězi, když na účtu v této výši nejsou. Je důležité si všimnout provozních nákladů spojených s provozem kostela a fary.

Elektrická energie:

– farní kostel 120 918 Kč

– kostela v Krásně + hřbitovní kaple 27 444 Kč

Provoz fary:

– plyn, el. energie 117 278 Kč

– telefon 66 859 Kč

– vodné, stočné 36 063 Kč

Bohoslužebné výdaje:

– květiny 33 961 Kč

– hostie 19 821 Kč

– mešní víno 10 266 Kč

Náklady na vydávání Života farností:

41 480 Kč

Pastorační a katechetické pomůcky, učebnice náboženství:
39 393 Kč

Celkem: 513 483 Kč

Toto samozřejmě nejsou veškeré výdaje. Podrobný přehled hospodaření farností bude zveřejněn v únorovém vydání ŽF. Z toho je vidět, že místní církev není jen kostel. Vše, co platíme, nějakým způsobem souvisí s životem farního společenství církve. (Škoda, že v našem jazyce neznáme pro kostel a církev jedno slovo jako například v angličtině, němčině, ruštině, polštině atd.) Moji chybou bylo, že jsem měsíční sbírku nazval zjednodušeně sbírkou na opravy kostela. Ze zveřejněných čísel je jasné, že provozní náklady farnosti není možné uhradit jen z běžných sbírek při nedělní mši svaté. Tím spíše, že mnohé odesíláme na různé předem ohlášené účely. Od nynějška se bude měsíční sbírka jmenovat – Sbírkou na opravy a provozní náklady farnosti. Výjimkou může být chystaná stavba ve farním dvoře – WC, klubovna, garáže. Je možné, že na tento účel zřídíme podúčet, a ve stavbě budeme pokračovat, jen když budou peníze. Naopak, když budou chybět peníze například na vytápění kostela, vyhlásíme mimořádnou sbírku.

Věřím, že toto vysvětlení stačí. Zároveň děkuji všem farníkům, kteří podle svých možností štědře podporují jakékoli aktivity naší farnosti.

O. Pavel

Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Ludmila Skočková *30. 5. 1928 +11. 12. 2005 Fügnerova 981

Jan Sigmund *15. 10. 1936 +11. 12. 2005 Poličná 372

Marie Berková *22. 9. 1916 +17. 12. 2005 Křížná 567

František Koňářík *30. 9. 1934 +17. 12. 2005 Švabinského 663

Zdeněk Sláma *8. 5. 1945 +22. 12. 2005 DD Pržno

Pavel Rudolf Hauptfleisch *28. 6. 1938 +27. 12. 2005 Křížná 853

Helena Vavrečková *8. 7. 1914 +24. 12. 2005 Máchova 1001

Josef Matušík *21.6.1943 +30.12.2005 Hrachovec 186

Marie Červenková *19. 1. 1925 +29. 12. 2005 U Kasáren 892

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Marian Miroslav Šandor

Lešná

Lukáš Horák

Úkony duchovní správy za rok 2005

úkony \ farnost	Branky	Lešná	Val. Meziříčí
křty	5	9	51
sňatky	1	5	20
pohřby (do země/kremace)	19 (14/5)	9 (9/0)	119 (72/47)

MLÁDEŽ DĚKANÁTU VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ VÁS SRDEČNĚ ZVE NA DĚKANÁTNÍ PLES,

KTERÝ SE KONÁ 11. ÚNORA 2006
VE 20 HODIN V KD V HRACHOVCI.
K TANCI A POSLECHU HRAJE SKUPI-
NA „MPM LIVE“. ZAČÍNÁME V 19⁰⁰
MŠÍ SVATOU (S NEDĚLNÍ PLATNOSTÍ)
V KAPLI V HRACHOVCI. OBČERSTVE-
NÍ ZAJIŠTĚNO, BOHATÁ TOMBOLA.
VSTUPNÉ 30 KČ + MÍSTENKA 30 KČ.

Vatikánský list Neokatechumenátnímu hnutí

Vatikán 4. ledna 2006

Kardinál Francis Arinze, který ve Vatikánu odpovídá za otázky liturgie a svátosti, adresoval nedávno list představitelům Neokatechumenátního hnutí. Žádá v něm, aby sladili své obřady s liturgickými předpisy církve. Obsah listu komentoval pro agenturu Zenit Giuseppe Gennarini, pověřený mluvčí neokatechumenátního hnutí pro kontakt s médii. Jde o vůbec první případ na světě, kdy Svátý Stolec dal určité skupině uvnitř církve písemné povolení zavádět v liturgii jisté úpravy, říká Gennarini. Charakteristickým rysem hnutí je totiž slavení nedělní vigílie, to znamená, že hlavní bohoslužby probíhají v sobotu večer. List kromě toho povoluje řadu zvláštností neokatechumenátní liturgie, tzv. „Ozvěnu slova“ před homilií, pozdravení pokoje před obětováním i způsob rozdělování svatého přijímání.

Mluvčí dále uvedl, že 70% členů neokatechumenátní cesty tvoří původně nepraktikující katolíci. Právě pro ně, říká, je důležité sloužit mše v malých skupinkách: „Ve společnosti, která je stále sekularizovanější, individualističtější a anonymnější, neokatechumenátní cesta nabízí ve farnosti prostředí, ve kterém mohou pokřtění i nepokřtění znovu objevit víru ve skutečném společenství“ – uvedl pro agenturu Zenit Giuseppe Gennarini, mluvčí neokatechumenátního hnutí. K vztahu neokatechumenátu a současného papeže dodává, že byly vždy velmi dobré. Kardinál Ratzinger pozval v 70. letech neokatechumenát do Německa a jako prefekt Kongregace pro nauku víry ji vždycky podporoval. „Bez zaangażování Svátého otce by uvedené liturgické změny nemohly být potvrzeny. Cítíme se plně potvrzeni Petrem. Kdo by se pokoušel stavět Benedikta XVI. proti Janu Pavlu II., ztrácí kontakt s realitou“ – uvedl mluvčí neokatechumenátu.

Takzvaná Neokatechumenátní cesta má počátek mezi obyvateli madridské čtvrti Palomeras Altas v roce 1964. V současné době je rozšířená ve sto osmi zemích na pěti kontinentech, řídí se jí patnáct tisíc společenství v pěti tisících farnostech a osmistech diecézích.

Johana Bronková

převzato z Radio Vatikán (www.radiovaticana.cz)

Život farností číslo 1, ročník XIII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@razdva.cz, anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází 15. ledna 2006

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>